

[Carl Jensen.]

Overvejelser for at blive enig om, at hvor der er Tale om en Aldersrente paa 42½ Kr. for en Kvinde, som ude i Byen betaler 20—25—35 Kr. i Husleje, er der sikkert ingen Grund til at inklade sig paa en større Drøftelse af, om der er Trang eller ikke Trang.

Jeg anbefaler fremdeles Lovforslaget til Vedtagelse.

Tvøde: Jeg synes ikke, at der er egentlig Anledning for det ærede 7de Medlem for 5te Kreds (Carl Jensen) til at begynde at ville eksaminere os om vor Stilling indenfor Udvalget hver især, thi, Udvalgsforhandlingerne føres jo ikke her i Salen, men i Udvalgsværelserne, og dér hører de Ting hjemme. Jeg ved for mit Vedkommende, at jeg har ikke givet den højtærede Socialminister nogen som helst Anledning til eller, om jeg saa maa sige, Fidus om at fremsætte det her foreliggende Lovforslag. Hele Sagen er til Forhandling i Udvalget, Behandlingen er ikke sluttet, og jeg mente, det maatte være rigtigt at føre disse Forhandlinger til Ende. Hvis det er Meningen, at det ærede Medlem vil have os ind i en Forhandling om hele denne Lovgivning paa dette Tidspunkt, skal jeg være villig dertil, men jeg synes ikke, det er absolut nødvendigt.

Jeg vil blot tilføje, at man kan jo sige om næsten alle, at hvad de end har, naar det ikke er ret store Beløb, saa er de mere eller mindre trængende til Brændselshjælp; men det er dog ganske givet, at Meningen med Aldersrenteloven er ikke, at Aldersrenten skal være en Levevej, men at den skal være en Hjælp til Selvhjælp eller en saadan Hjælp, at Familier o. s. v. derigennem faar noget, der kan bruges til at støtte de ældre med paa de gamle Dage. I 1922 havde vi Satsen, der var væsentlig lavere end de, der nu gælder i Købstæder og Landkommuner, som jeg kender noget til, men i 1927 blev trods den forhøjede Værdi af den danske Krone en Del af dem ca. 100 Kr. forhøjet, idet det blev gjort gældende, at dermed maatte der ogsaa være ydet tilstrækkeligt til Brændsel. Man forhøjede f. Eks. den Gang Aldersrenten for enlige Mænd, der var fyldt 65 Aar, fra 444 Kr. til 540 Kr. i Købstæderne og paa Landet fra 330 Kr. til 402 Kr. Jeg ved dog ikke, hvorvidt det er opportunt paa nærværende Tidspunkt at komme ind paa alle disse Enkeltheder. Naar Sagen nu henvises til det Udvalg, hvor det andet Lovforslag behandles, kan vi forhandle videre om den.

Socialministeren (Steincke): Jeg er selvfølgelig ked af, at jeg, som Forholdene ligger, har været nødt til at kredse ogsaa om Udvalgets Forhandling, men der skete den Henvendelse fra det ærede 7de Medlem for 5te Kreds (Carl Jensen) til mig, og det ærede Medlem meddelte mig, at han kom fra Udvalget. Henvendelsen gik — det er jeg fuldkommen enig med ham i — ud paa, at der i Udvalget var Stemning for at vedtage en Lov om at yde Brændsel til Aldersrentenydere, hvis Ministeriet vilde trække det øvrige Forslag tilbage. Jeg svarede dertil, at jeg vilde overveje, om vi ikke kunde gaa den Vej, naar der i Udvalget var Stemning for Brændselshjælp til Aldersrentenydere, at fremsætte et særligt Forslag derom. Derimod forstaar jeg ikke den stillede Betingelse; thi Forholdet er jo det, at den øvrige Del af Forslaget bliver liggende i Udvalget, hvor de to Partier er Herrer over, hvad der skal ske. De har i alt Fald ikke nogen Interesse i, at Forslaget i øvrigt trækkes tilbage. Hvorledes de vil behandle Forslaget, er de selv Herrer over, og de har oven i Købet Flertal i dette høje Ting. Der kan ikke ske noget som helst, der kan genere disse Partier, fordi man fremsætter et særligt Forslag om Brændsel til Aldersrentenydere. Jeg havde altsaa den Opfattelse, som jeg begrundede sagligt dermed, at det Forslag kender man fra gammel Tid, det kunde man vedtage hurtigt, medens de øvrige Problemer trængte til Drøftelse.

Da det ærede 7de Medlem for 5te Kreds har nævnt Spørgsmaalet om at trække Forslaget i sin Helhed tilbage, maa jeg derom sige, at det kunde der dog ikke være Tale om. Der kan ikke være Tale om, at en Regering den ene Dag fremsætter et Forslag om saa mange forskellige Spørgsmaal, som dette Forslag indeholder, for derefter, af Hensyn til Muligheden af at gennemføre et eller andet enkelt Punkt, at trække alt det øvrige tilbage; Invaliderentydere, § 63-undersøttede og adskillige andre bliver jo ikke bedre stillet, fordi Aldersrentenyderne eventuelt faar Brændsel, deres Stilling er akkurat den samme. Spørgsmaalet om Ligestilling af Landkommunerne med Købstæderne i Aldersrenteloven falder ikke bort, fordi man yder Aldersrentenydere Brændselshjælp. Det samme gælder om Udstrækningen af de personlige Tillæg og ikke mindst Forhandlingen om Fradragsreglerne. Derfor maa jeg indrømme, at jeg slet ikke har lagt nogen særlig Vægt paa den Tilføjelse af det ærede 7de Medlem for 5te Kreds. Baade reelt var det urimeligt, og